Іванчук Микола народився 20 серпня 1983 року в селищі Заболотів.

У 1990 році пішов у перший клас до Заболотівської 11-річки. Був слухняним і чесним ключичком, поважав своїх однокласників і вчителів. В дитячі роки часто хворів, тому іноді доводилось непросто.

У 2001 році закінчив місцеву школу і згодом пішов працювати в ТзОВ УПК на посаду оператора. Далі йому дуже сподобалась і прийшла до душі робота з виготовлення меблів, тому Микола влаштувався працювати на меблеву фабрику «Престиж» у Черниятині, а пізніше продовжив працю в Коломийській меблевій фабриці.

Останнім місцем роботи в мирному житті Миколи було ТОВ «БЕРГ ФРУТ», де здобув велику повагу і шану за свою виконану роботу.

19 лютого 2024 року був призваний на військову службу в ЖСУ. Прослужив майже 5 місяців.

При виконанні військового обов'язку, перебуваючи 16 діб на передовій, 5 липня 2024 року обірвалося життя 41-річного воїна Іванчука Миколи Мирославовича із Заболотова. Трапилося це під час нескінченного бою за Часів Яр при шальному мінометно-артилерійському обстрілі.

ІВАНЧУК МИКОЛА МИРОСЛАВОВИЧ

20.08.1983 р. – 05.07.2024 р.

Дуже тяжко усвідомити, що мій син більше не з нами

«Ще з дитинства у Колі очі сяяли від мрій про подвиги та великі справи. Він мав особливу вдачу: відзначався чесністю, відвагою і безмежною любов'ю до своєї країни. Дуже любив тварин. В дитинстві він часто розповідав про свою мрію стати героєм, захисником тих, хто потребує допомоги.

Коли прийшла повістка, він пішов захищати рідну Україну. Я пам'ятаю, як він прощався зі мною перед тим, як відправитися на фронт. В його голосі я чула впевненість і спокій. Був впевнений, що все буде добре. Кожен день, поки він був на фронті, я молилася за нього, сподіваючись, що він повернеться додому живим і здоровим. Але одного дня я дізналася про його загибель. Це був удар, якого я не могла навіть уявити. Мій спокій не могли стримати ту величезну порожнечу, що залишилася.

Проте я знаю, що він віддав своє життя за те, у що вірив. Мій син став героєм не лише для мене, але й для всіх, хто любить і цінує свободу.

Моє серце переповнює горем, але й гордістю за те, що я була матір'ю такого сина. Я завжди буду згадувати його як людину, яка не побоялася стати на захист своєї землі. Його пам'ять жиме в кожному нашому подиху, в кожному вчинку, що ми робимо на честь його героїзму.

Дуже тяжко усвідомити, що мій син більше не з нами, що тепер він ангел, який захищає нас з небес. Герой України».

Мама Марія Іванчук

Іванчук Микола Мирославович (20 серпня 1983 р. - 05 липня 2024 р.)

Дата народження: 20 серпня 1983 р.

Date of death: 05 липня 2024 р.

Date of burial: 08 липня 2024 р.

From: Заболотів, Заболотівська селищна громада, Коломийський район, Івано-Франківська область

Died in the area of: Часів Яр, Часовоярська міська громада, Бахмутський район, Донецька область

Звання: Старший солдат

Військова частина: 24 окрема механізована бригада

Sources:

https://suspilne.media/ivano-frankivsk/761681-na-bahmutskomu-napramku-zaginuv-4…

https://davniyhalych.if.ua/na-bahmytskomy-napriamky-zaginyv-40-richnii-boiec-z-…

https://kurs.if.ua/na-vijni-zagynuv-prykarpatecz-mykola-ivanchuk/

https://galychyna.if.ua/2024/07/08/na-viyni-zaginuv-prikarpatets-mikola-ivanchu…

https://kurs.if.ua/society/na-vijni-zagynuv-prykarpatecz-mykola-ivanchuk/